ta: „sõbrad, ma nään, et teie üks hea
„suggu rahwas ollete, kes heal melel keik-
„suggused head kombed ülleswõttaks ja
„pahhad kombed mahhajättaks: se ei olle
„mitte teie sü, kui teil monned wisid on,
„mis laitmisse wäärt on; sest teie ellate
„siin ühhes kõrwalisses paigas, kus teie ei
„sa saggedaste muud ausa rahwast nähha,
„egga kuulda kuida muud ausad innimes-
„sed omma ello aiawad; waid nenda kui
„teie näggite ja kuulsite omma essiwanne-
„mad ellawad, nenda püate teie ka omma
„ello aiada. Agga se ei lähhä mitte korda:
„sest mailm lähhäb päwast päwani wanne-
„maks, ja innimessed lähhäwad targe-
„maks: ja se on Jummalast nenda seätud.
„Jummal andis innimessele moistust, et
„ta piddi keige asjade ülle targaste järrele
„mõtlema, ja keigest asjadest mis temmale
„ette tullewad, ennesele kaswo saatma.
„— Minna ollen monda maad läbbi hul-
„kund,

„kund, monnesuggused innimessed ja nen-
„de kombed tähhele pannud, ja sest ollen
„ma monda head õppetust ennese kaswuks
„tähhele pannud. Mis minna tean ja õp-
„pisin, tahhan ma eddespiddi heal melel
„ka teile teäda anda, sest ma nään, et teie
„meel tahhab targemaks sada. — Agga
„ärge pange pahhaks! minno ramb jalg
„ei kannata, et ma kaua aega jalla peäl
„ollen. Seäl on üks kaunis rohhone paik;
„senna tahhame meie mahha istuda, ja
„teine teisega jutto aiada."

Nüüd läks temma senna rohhelisse pai-
ka, kus illusad kassed päwa wario and-
sid, ja mis üks paar sadda sammo kõrtsi
jurest kõrwalinne olli: ta istus ühhe kännо
otsa mahha, ja surem hulk sest rahwast kog-
gus ennast temma ümber ja assusid mahha
rohho sisse. Siis sündis nende keskes se-
sinnane jut:

Jo-

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1790, lk. 16